

ŽIVOTOPIS LUDMILY FRIDELOVÉ

Ludmila Fridelová byla v dubnu roku 1945 společně s několika dalšími dětmi nalezena na poli poblíž západočeského Chotěšova. Dle dostupných dokumentů se mělo jednat o dítě uprchlíků ze Slezska. Věk jí byl odhadnut zhruba na půl roku, tento údaj je ale spíše nepravděpodobný, protože podle vzpomínek pozdější adoptivní maminky prý už tehdy mluvila, avšak německým jazykem, česky nerozuměla. Další informace nejsou známy a nepodařilo se je dohledat ani v pozdějších letech, byť se o to pamětnice i její rodina několikrát pokoušeli. Pamětnice i ostatní nalezcenci byli následně odvezeni do dětských domovů v Praze. Ona i další děti byly vystaveny v novinách k adopci, díky čemuž získala paní Fridelová novou rodinu.

Tehdy německy mluvící dívku si maminka vybrala „naslepo“ a poprvé ji spatřila až při adopci. Ludmila tedy měla novou rodinu a domov v obci Červený Kříž na Vysočině. Tato idylka však skončila, když pamětnici v jejích devíti letech zemřel otec. V době držení smutku za tatínka se navíc malá Ludmila od sousedů dosti necitlivě dozvěděla, že je adoptovaná. To byl pro ni velký šok a začala mamince dělat nejrůznější naschvály a nepříjemnosti, na dva dny dokonce utekla z domu.

Nakonec svůj osud přijala. S maminkou tedy začaly hospodařit samy, což bylo v tehdejší době dosti náročné. V roce 1958, tedy v necelých patnácti letech, odešla na studium přadleny do Aše. Zde byla vzorná, aby jednou za tři měsíce mohla navštívit domov a maminku. Po studiu Ludmila nastoupila na práci do Tanvaldu a později do Havlíčkova brodu, jenže tehdy začala mít maminka v Červeném Kříži finanční problémy a z nízkého platu pro ni bylo velmi náročné, aby sama obstarala velký dům. Došlo tedy na stěhování.

Z inzerátu se obě ženy dozvěděly o levném bydlení v západním pohraničí, kam roku 1962 také zamířily, byť o životě v západním pohraničí kolovaly různé nelichotivé informace. Sama pamětnice doslova hovořila o tom, že se říkalo, že do pohraničí se po Němcích stěhují pouze vrazi a kriminální živly. Začátky byly hrozné, ve vyrabovaném domě je přivítala zima, první noc obě nové nájemnice musely strávit na zemi. Obraz Bečova pomohli napravit až hodní sousedé, kteří dům pomohli zvelebit, novým sousedkám dokonce sehnali i kamna, aby další noci nemusely znovu mrznout.

V Bečově se život začal vracet do lepších kolejí, po čase si paní Fridelová i její maminka zvykly na nový domov, nouze nebyla ani o nové přátele. Na jedné z tanečních zábav si pamětnici také vyhlédl místní pohledný mládenec. Pamětnice se sice nechala nějakou dobu „dobývat“, nicméně nakonec si jí mladík získal, a tak se paní Fridelová ve svých dvaceti letech vdávala. Nakonec došlo ještě k jednomu stěhování do většího domu v obci Vodná, která je od Bečova vzdálená necelé tři kilometry. Ze společného manželství nakonec vzešly tři děti – dcera Ludmila a synové Antonín a Jaroslav. Kromě svých dětí má ještě tři vnoučata a tři pravnoučata.

V roce 2022 žila paní Fridelová i se svým manželem Antonínem v domě s pečovatelskou službou v Chodově u Karlových Varů.